

Oponentský posudek na bakalářskou práci „Hudební světy dominikánského kostela sv. Jiljí v Praze“

Předkládaná práce je sympatická již volbou svého tématu, jímž je hudební život spojený s konkrétní pražskou lokalitou a jeho rozbor takříkajíc pod lupou. Je to důkaz, že etnomuzikologické přístupy dokáží z materiálu ležícího přímo před námi – a proto často přehlíženého – dostat zajímavé výsledky a vést k podnětným úvahám. Autorka se rozhodla pracovat s termínem „hudební svět“ jakožto českým ekvivalentem anglického „soundscape“. Ukazuje se, že tento termín umožňuje flexibilně rozebírat různé aspekty hudebního života definovaného komunitou či lokalitou. V případě této práce tedy jde o tři různé hudební světy spojené budovou kostela sv. Jiljí.

Autorka přistupuje pečlivě k formální stránce vědecké práce pečlivým definováním cílů práce, teoretických východisek a metod. Kombinuje rozhovory, pozorování i popis historického kontextu. Úspěšně se snaží uchopit jednotlivé složky hudebního života v jejich propojení a vzájemném ovlivňování.

Již z rozsahu jednotlivých částí práce je zřejmé, že jednotlivé hudební světy zaujaly autorku různou měrou. Nejdůkladněji je zpracována perspektiva ředitele kůru Petra Chaloupského, o něco stručněji zpěv dominikánské komunity a poměrně málo prostoru je věnováno koncertům pořádaným agenturou Anima. Je pochopitelné, že sféra zastupovaná ředitelem kůru je asi nejpestřejší a proto nejzajímavější z hlediska rozboru.

Nicméně právě třetí svět – ten spjatý s komerčním provozováním hudby a s turistickým průmyslem – je ve srovnání s druhými dvěma pojat opravdu stručně, ač se může zdát, že jde o svět nejviditelnější a otevřený nejširšímu spektru lidí. Zčásti je malý rozsah kompenzován exkurzí na koncert během Noci kostelů. Nicméně tato část vyvolává některé otázky právě kvůli tomu, že propojuje hudební a myšlenkový svět křesťanského společenství se světem turistického ruchu obklopujícího kostel. Nedozvíme se o motivacích pořadatelů těchto koncertů, je nám předkládán jen citát z webových stránek, stručné pohledy pánů Boháče a Chaloupského a časté adjektivum „komerční“, které již v sobě nese jistou dávku negativního hodnocení. Pravděpodobně již nezbýval čas na doplnění materiálu, kvůli čemuž tato část ve výsledku působí jako přívazek.

Nabízí se rovněž otázka, zda dochází i k interakci „turistické veřejnosti“ s účastníky církevních hudebních událostí a jak je takové „narušení“ vnímáno. V práci jsem nenašel zmínku o turistech náhodně vstupujících na mši, ale z vlastní zkušenosti vím, že jde

v některých kostelech o častý jev. Turisté pak mohou vnímat hudbu doprovázející liturgii jako svého druhu koncert, zatímco účastníci bohoslužby mohou návštěvníky zvenčí nést nelibě.

Rovněž by mě zajímalo, zda lze mluvit o nějaké hierarchii těchto tří světů, tedy, zda některý z nich působí jako důležitější a více určující – zda jej tak účastníci dění vnímají. Je dominantní funkce kostela jako chrámu, turistické památky, nebo sídla dominikánů?

Tyto otázky není však třeba chápat jako výtku, ale spíše jako námět k diskuzi či k dalšímu výzkumu v budoucnosti.

Práci považuji obsahově i formálně (odhlédnu-li od občasných jazykových chyb) za zdařilou a navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze 2. září 2016

Matěj Kratochvíl, Ph.D.